

den tagne Beslutning ud af Kraft, indtil Sagen har været forelagt Justitsministeriet til Afgørelse.

I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Møndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforanstaltninger i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saa vel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saa vel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Bestaenighed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets, i København Sundhedskommissionens, Beslutning ophører, udstedes derom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Naar der af kommunale Bestyrelser vedtages Regulativer, hvorefter Personer, som angribes af visse nærmere bestemte smitsomme Sygdomme, straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Begæring kunne indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Sygehuse, blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling at reparere paa den i § 26 angivne Maade, for saa vidt Justitsministeriet approberer Regulativerne.

§ 3.

Oversundhedskommissionen har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted indenfor Kommissionens Virksomheds Omraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Skøn er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omhu for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, eller det i øvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekendtgørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab.

Enhver Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saa vidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begæres, og derhos i de Tilfælde, hvor Behandlingen sker ved en anden Læge, føre Tilsyn med, at de af denne forestrebte Foranstaltninger til Tilfældenes Isolation og den behørigte Desinfektion ere fyldestgørende og udføres tilstrækkeligt, samt i fornødent Fald foranledige det nødvendige iværksat.